

# קריאת הנביא

## ספר ישעיהו

- מט, יד ותאמר ציון עזבני יהוה  
ואדוני שכחני:  
על דאמרת ציון סליק שכינתיה יי מני  
ויי רחמי:  
מט, טו התשפח אשה עולה מרחם בן-בטנה  
גם-אלה תשפחנה ואנכי לא אשפחך:  
האפשר דתתנשי אתמא ברה מלרחמא על בר מעהא  
אף אם אליו יתנשין מימרי לא ירחמיני:  
מט, טז הן על-כפיים חקתיך  
חומתיך נגדי תמיד:  
הא כד על ידן את צירא קדמי  
שורד לקבלי תדירא:  
מט, יז מהרו בניך  
מהרסיך ומחריביך ממך יצאו:  
יוחון יבנון  
חרבתיך מפגדך ומחרבך מניד יגלון:  
מט, יח שאי-סביב עיניך וראי כלם נקבצו באוילך  
חייאני נאם-יהוה כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים ככלה:  
זקופי ירושלם סחור סחור עינך וחזא כל בני עם גלותיך מתכנשין ואתו לגויד  
קיים אנא אמר יי ארי כולהון ליד פלבוש דיקר ועובדיהון בגויד פקשוט פלתא:  
מט, יט כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתך  
כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיד:  
ארי חרבתיך וצדיותיך וארע מפגרותיך  
ארי כען תדחקון מתיב ויתרחקון מסלעמד:  
מט, כ עוד יאמרו באזניך בני שכליך  
צר-לי המקום גשה-לי ואשבה:  
מפען ימרון חד חד בגויד בני עם גלותיך  
עק לי אתרא רוח לי ואתיב:  
מט, כא ואמרת בלבבך מי ילד-לי את-אלה ואני שכולה וגלמודה  
גלה! וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארת לבידי אלה איפה הם: {פ}  
ותימרין בלבד מן רבי לי ית אליו ואנא תכלא ויחידא  
גליא ומטלטלא ואליו מן רבי הא אנא אשתארית בלחודי אליו איכא הו:  
מט, כב כה-אמר אדוני יהוה הנה אשא אל-גוים ידי ואל-עמים ארים נסי  
והביאו בניך בחיצון ובנתיך על-כתף תנשאנה:  
כדון אמר יי אלהים הא אגליו בעממיא גבורתי ועל מלכותא ארים נסי  
וייתון בנד בצבין ובנתך על פרון יתנטלון:

מט, כג

וְהָיוּ מַלְכִים אֲמֹנִיךָ וְשָׂרֹתֶיהֶם מִיִּנְקֹתֶיךָ אֲפִים אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ וְעַפְרָ רִגְלֶיךָ יִלְחָכוּ  
וַיִּדְעֹתָ כִּי־אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־יִבָּשׁוּ קַיִן: {ס}

וַיְהוֹן מַלְכֵי תוֹרֵבְיֶיךָ וּמַלְכֹתֶהוֹן יִשְׁמְשׁוּנֶיךָ עַל אֶפְיָהוֹן עַל אֶרְעָא יִשְׁתַּטְחוּן לְמַבְעֵי מַנִּיד וְעַפְרָ רִגְלֶךָ יִלְחָכוּ  
וַתִּדְעִין אֲרִי אָנָּה יי דְּלֹא יִבְהֹתוֹן צְדִיקָא דְּמַסְבְּרִין לְפִרְקָנִי:

מט, כד

הִיָּקַח מִגְבוֹר מַלְקֹנָח

וְאִם־שָׁבִי צְדִיק יִמְלֹט: {ס}

הָאִפְשָׁר דִּיתְנַסִּיב מִגִּבְרָא עָדִי

וְאִם דְּשַׁבּוּ זָכָאִין יִשְׁתַּיִּב:

מט, כה

כִּי־כֹה | אָמַר יְהוָה גַּם־שָׁבִי גְבוֹר יִקָּח וּמַלְקֹנָח עָרִיץ יִמְלֹט

וְאֶת־יָרִיבֹךְ אֲנֹכִי אֲרִיב וְאֶת־בְּנֶיךָ אֲנֹכִי אוֹשִׁיעַ:

אֲרִי כְּדָנָן אָמַר יי אִף דְּשַׁבּוּ גִיבְרִין אֲתִיב וְדַעְדוּ תְּקִיפִין אֲשִׁיזִיב

וְיֵת פֹּרְעָנוּתֶיךָ אָנָּה אֶתְפָּרַע וְיֵת בְּנֶךָ אָנָּה אֶפְרוֹק:

מט, כו

וְהָאֲכַלְתִּי אֶת־מוֹנֶיךָ אֶת־בְּשָׁרָם וְכַעֲסִים דָּמָם יִשְׁכְּרוּן

וַיִּדְעִין כָּל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֶיךָ וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר יַעֲקֹב: {ס}

וְאֲמִין יֵת בְּסַר דִּהוּוּ מוֹנֵן לִיד מִיכַל לְכָל עוֹפָא דְּשַׁמְיָא וּכְמָא דְּמַתְרוּן מִיַּחְמַר מְרִית כִּין חֵית בְּרָא מַדְמַהוֹן תַּתְרוּי

וַיִּדְעוּן כָּל בְּנֵי בְּסָרָא אֲרִי אָנָּה יי פִּרְקִיד וּמַשִּׁיזְבִּיד תְּקִיפָא דִּיעֲקֹב:

כֹּה | אָמַר יְהוָה אִי זֶה סֶפֶר כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהָ אוּ מִי מְנוּשֵׁי אֲשֶׁר־מְכַרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ

נ, א

הֵן בַּעֲוֹנֹתֵיכֶם נִמְכַּרְתֶּם וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם:

כְּדָנָן אָמַר יי אִידָא הִיא אֲגֵרַת פְּטוּרִין דִּיהִבִּית לְכַנִּישְׁתְּכוֹן אֲרִי אֶתְרַחַקַת אוּ מִן גְּבַר דְּלִיה חוּבָא קְדָמִי דְּזַבִּינִית יִתְכוֹן לִיה

הָא בְּחוּבִיכוֹן אֶזְדַּבְּנָתוֹן וּבִמְרִדְכוֹן אֶתְרַחַקַת כְּנִישְׁתְּכוֹן:

מִדּוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ קָרָאתִי וְאִין עוֹנָה הִקְצוֹר קִצְרָה יְדִל מִפְּדוּת וְאִם־אִין־בִּי כָח לְהַצִּיל

נ, ב

הֵן בְּגַעְרָתִי אֲחַרִּיב יָם אֲשֵׁים נִהְרוֹת מְדַבֵּר תְּבַאֵשׁ דָּגְתָם מֵאִין מַיִם וְתָמַת בַּצָּמָא:

מְדִין שְׁלַחִית נְבִי וְלֹא תָבוּ אֶתְנַבִּיאוּ וְלֹא קִבְּלוּ הָאֶתְקַפְּדָא אֶתְקַפְּדַת גְּבוּרָתִי מִלְּמַפְרָק וְאִם לִית קְדָמִי חֵיל לְשִׁיזְבָא

הָא בְּמוֹזִפִּיתִי אֲחַרִּיב יָמָא אֲשִׁוּי נִהְרִין מְדַבְּרָא יִסְרוֹן נִגְנִיהוֹן מְבִלִי מִיָּא וַיְמוֹתוֹן בְּצִהוּתָא:

אֲלִבִּישׁ שָׁמַיִם קִדְרוֹת

נ, ג

וְשֹׁק אֲשֵׁים כְּסוּתָם: {פ}

אֲכַסִּי שָׁמָּא כִיד בְּקַבְלָא

וּכְסָא אֲשִׁוּי כְּסוּתֶהוֹן: